

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku XIV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Edyta Sokołowska

Protokolant: Małgorzata Żmuda Trzebiatowska

Oskarżyciel: R. M.

po rozpoznaniu, na rozprawie w dniach: 19.07.2016 roku i 07.10.2016 roku, sprawy:

B. K. (1)

s. J. i O. z domu B.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od 02 maja 2014 roku do dnia 10 grudnia 2015 roku w S., będąc osobą zobowiązaną do terminowego regulowania zobowiązań podatkowych, upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym, na rachunek bankowy U. S. w S., podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2013, wynikającego ze złożonego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2013, złożonego na formularzu PIT-36, w kwocie 271.230,00 złotych

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks

2. w okresie od 04 maja 2015 roku do dnia 10 grudnia 2015 roku w S., będąc osobą zobowiązaną do terminowego regulowania zobowiązań podatkowych, upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym, na rachunek bankowy U. S. w S., podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2014, wynikającego ze złożonego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2014, złożonego na formularzu PIT-36, w kwocie 18.477,00 złotych

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks

3. w okresie od 26 kwietnia 2014 roku do dnia 10 grudnia 2015 roku w S., będąc osobą zobowiązaną do terminowego regulowania zobowiązań podatkowych, upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym, tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za poprzedni kwartał, na rachunek bankowy U. S. w S., podatku od towarów i usług (...) -7K, wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7K za I,II,III,IV kwartał 2014 roku oraz I,II kwartał 2015 roku w łącznej wysokości 194.948,00 złotych

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

I. uznaje oskarżonego **B. K. (1)** za winnego popełnienia zarzucanych mu oskarżeniem czynów, wyczerpujących znamiona wykroczeń skarbowych: czyn 1 z art. 57 § 1 kks., czyn 2 z art. 57 § 1 kks, czyn 3 z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za te czyny na podstawie art. 57 § 1 kks. w zw. z art. 48 § 1, § 3 i § 4 kks. przy zastosowaniu art. 50 § 1 kks wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 15 000 (piętnaście tysięcy) złotych;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczają wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt *XIV W 422/16*

UZASADNIENIE

B. K. (1) został oskarżony o to, że:

1. w okresie od 02 maja 2014 roku do dnia 10 grudnia 2015 roku w S., będąc osobą zobowiązaną do terminowego regulowania zobowiązań podatkowych, upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym, na rachunek bankowy U. S. w S., podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2013, wynikającego ze złożonego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2013, złożonego na formularzu PIT-36, w kwocie 271.230,00 złotych

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks

2. w okresie od 04 maja 2015 roku do dnia 10 grudnia 2015 roku w S., będąc osobą zobowiązaną do terminowego regulowania zobowiązań podatkowych, upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym, na rachunek bankowy U. S. w S., podatku dochodowego od osób fizycznych za rok 2014, wynikającego ze złożonego zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2014, złożonego na formularzu PIT-36, w kwocie 18.477,00 złotych

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks

3. w okresie od 26 kwietnia 2014 roku do dnia 10 grudnia 2015 roku w S., będąc osobą zobowiązaną do terminowego regulowania zobowiązań podatkowych, upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym, tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za poprzedni kwartał, na rachunek bankowy U. S. w S., podatku od towarów i usług (...) -7K, wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7K za I,II,III,IV kwartał 2014 roku oraz I,II kwartał 2015 roku w łącznej wysokości 194.948,00 złotych

tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w D., polegającą na świadczeniu usług ogólnobudowlanych i z tego tytułu był podatnikiem podatku od towarów i usług (...) -7K za okres I, II, III, IV kwartał 2014 roku (od miesiąca stycznia- grudnia) oraz I, II kwartał 2015 roku (od miesiąca stycznia do czerwca). Nadto z uwagi na osiągnięty dochód, podlegał obowiązkowi zapłaty podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-36) za rok 2013 i 2014.

W okresie od dnia 02 maja 2014 roku do dnia 10 grudnia 2015r. B. K. (1) nie wpłacił w terminie podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-36) za rok 2013r. w wysokości **271.230,00 złotych (dwieście siedemdziesiąt jeden tysięcy dwieście trzydzieści złotych)**. Zobowiązanie podatkowe zostało obliczone zgodnie z zeznaniem o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2013 złożonym przez B. K. (2) w U. S. w S. w dniu 30 kwietnia 2014r.

W okresie od dnia 04 maja 2015r. do dnia 10 grudnia 2015r. B. K. (1) nie wpłacił w terminie podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-36) za rok 2014r. w wysokości **18.477,00 złotych (osiemnaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt siedem złotych)**. Zobowiązanie podatkowe zostało obliczone zgodnie z zeznaniem o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2014 złożonym przez B. K. (2) w U. S. w S. w dniu 04 maja 2015r.

Za I kwartał 2014r. B. K. (2) złożył w dniu 25 kwietnia 2014r. deklarację dla podatku od towarów i usług, z której kwota należnego na rzecz U. S. w S. podatku wyniosła 39.748,00 złotych.

Za II kwartał 2014r. B. K. (2) złożył w dniu 28 lipca 2014r. deklarację dla podatku od towarów i usług, z której kwota należnego na rzecz U. S.w S. podatku wyniosła 63.598,00 złotych.

Za III kwartał 2014r. B. K. (2) złożył w dniu 27 października 2014r. deklarację dla podatku od towarów i usług, z której kwota należnego na rzecz U. S.w S. podatku wyniosła 85.557,00 złotych.

Za IV kwartał 2014r. B. K. (2) złożył w dniu 26 stycznia 2014r. deklarację dla podatku od towarów i usług, z której kwota należnego na rzecz U. S. w S. podatku wyniosła 3.519,00 złotych.

W I kwartale 2014r. (w miesiącach styczeń, luty, marzec 2014r.) B. K. (1) nie wpłacił w terminie, tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek bankowy U. S. w S. podatku od towarów i usług wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 kwoty 39.748,00 złotych (trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset czterdzieści osiem złotych) i z tego tytułu U. S. w S. wystawił w dniu 26 maja 2014r. administracyjny tytuł wykonawczy.

W II kwartale 2014r. (w miesiącach kwiecień, maj, czerwiec 2014r.) B. K. (1) nie wpłacił w terminie, tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek bankowy U. S.w S. podatku od towarów i usług wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 w kwocie 63.598,00 złotych (sześćdziesiąt trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych) i z tego tytułu U. S. w S. wystawił w dniu 22 sierpnia 2014r. administracyjny tytuł wykonawczy.

W III kwartale 2014r. (w miesiącach lipiec, sierpień, wrzesień 2014r.) B. K. (1) nie wpłacił w terminie podatku od towarów i usług (VAT), tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek bankowy U. S. w S. podatku od towarów i usług wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 w kwocie 85.557,00 złotych (osiemdziesiąt pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt siedem złotych) i z tego tytułu U. S. w S. wystawił w dniu 09 grudnia 2014r. administracyjny tytuł wykonawczy.

W IV kwartale 2014r. (w miesiącach październik, listopad, grudzień 2014r.) B. K. (1) nie wpłacił w terminie podatku od towarów i usług (VAT), tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek bankowy U. S. w S. podatku od towarów i usług wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 w kwocie 3.519,00 (trzech tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt złotych) i z tego tytułu U. S. w S. wystawił w dniu 29 lipca 2015r. administracyjny tytuł wykonawczy.

Łączna suma zaległości podatkowych B. K. (1) na rzecz U. S. w S. z tytułu podatku od towarów i usług (...) w okresie od stycznia do grudnia 2014r. wyniosła **kwotę 192.422.00 zł (sto dziewięćdziesiąt dwa tysiące czterysta dwadzieścia dwa złote)**

Za I kwartał 2015r. B. K. (2) złożył w dniu 27 kwietnia 2015r. deklarację dla podatku od towarów i usług, z której kwota należnego na rzecz U. S. w S. podatku wyniosła 1.514, 00 złotych.

Za II kwartał 2015r. B. K. (2) złożył w dniu 29 lipca 2015r. deklarację dla podatku od towarów i usług, z której kwota należnego na rzecz U. S.w S. podatku wyniosła 943 złotych, a po korekcie z dnia 4 sierpnia 2015r. kwotę 1.012 złotych.

W I kwartale 2015r. (w miesiącach styczeń, luty, marzec 2015r.) B. K. (1) nie wpłacił w terminie, tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek bankowy U. S. w S. podatku od towarów i usług wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 **w kwocie 1.514 złotych (tysiąc pięćset czternaście złotych)** i z tego tytułu U. S.w S. wystawił w 01 września 2015r. administracyjny tytuł wykonawczy.

W II kwartale 2015r. (w miesiącach kwiecień, maj, czerwiec 2015r.) B. K. (1) nie wpłacił w terminie, tj. do dnia 25-go następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, na rachunek bankowy U. S. w S. podatku od towarów i usług wynikającego

ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) - 7 **w kwocie 1.012,00 złotych (jeden tysiąc dwanaście złotych)** i z tego tytułu U. S. w S. wystawił w dniu 01 września 2015r. administracyjny tytuł wykonawczy.

Łączna suma zaległości podatkowych B. K. (1) na rzecz U. S. w S. z tytułu podatku od towarów i usług (...) w okresie od dnia 26 kwietnia 2014r. do dnia 10 grudnia 2015r. wyniosła **kwotę 194.948,00 złotych (sto dziewięćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset czterdzieści osiem złotych)**

Wysokość zaległości podatkowych wraz z odsetkami na dzień 07 października 2016r. za okres 2013r., 2014r. w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych oraz za okres I-IV kwartał 2014r. i I, II kwartał 2015r. w zakresie podatku od towarów i usług wynosi kwotę 369.135,00 złotych (sto sześćdziesiąt dziewięć tysięcy sto trzydzieści pięć złotych), w tym kwota należności głównej w wysokości 294.779,00 złotych (dwieście dziewięćdziesiąt cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt dziewięć złotych) oraz odsetek w wysokości 74.356,00 złotych (siedemdziesiąt cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć złotych).

Obecnie **B. K. (1)** liczy 57 lat, jest kawalerem, posiada czworo dorosłych dzieci, w tym jedno pozostaje na jego utrzymaniu, z zawodu jest stolarzem, prowadzi działalność gospodarczą- usługi ogólnobudowlane, osiąga dochód w wysokości 2.000 złotych netto miesięcznie. B. K. (1) nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był karany sądownie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie : wyjaśnień oskarżonego B. K. (1) (k. 27-28 – odczytanych k. 53), oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, a ujawnionych na rozprawie –k. 88.

Oskarżony B. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzuconych mu przez oskarżyciela skarbowego czynów i nie złożył szczegółowych wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego, wskazując jedynie, iż postara się jak najszybciej uregulować zaległości. W toku postępowania jurysdykcyjnego oskarżony nie stawiał się na rozprawę, pomimo prawidłowego zawiadomienia i nie usprawiedliwił swojej nieobecności, ani też nie wnosił o nieprzewodzenie rozprawy bez jego udziału, która to obecność nie była niezbędna i nie została uznana za obowiązkową.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1), przyznającego się do popełnienia zarzuconych mu czynów, w których zadeklarował jak najszybszą wpłatę zaległych podatków, zasługiwały na wiarę w tej części w której przyznał się do uiszczenia wskazanych powyżej zobowiązań podatkowych, albowiem w tej części zostały potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym przedłożonym przez oskarżyciela publicznego w postaci dokumentów skarbowych (vide- zeznania podatkowe, rozliczenia podatkowe, deklaracje podatkowe).

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, w których twierdził, że ureguluje jak najszybciej, uznając, iż składając takie deklaracje oskarżony próbował jedynie polepszyć swoją sytuację procesową i wpłynąć na mniejszy wymiar kary. Jego deklaracje nie znalazły pokrycia w materiale dowodowym, z którego wynika, że pomimo znacznego upływu czasu od złożenia w/w deklaracji do momentu skierowania aktu oskarżenia, oskarżony nie uregulował tych należności chociażby w części, nie wskazując organowi skarbowemu żadnych racjonalnych powodów dla których z deklaracji nie wywiązał się.

Wysokość zobowiązań podatkowych oskarżonego, terminy wymagalności płatności poszczególnych zobowiązań, ich tytuły- zostały potwierdzone dokumentacją urzędową zgromadzoną w sprawie, której wiarygodność i moc dowodowa nie była podważona przez oskarżonego. Rzetelność i wiarygodność tychże zobowiązań wynika w sposób niebudzący wątpliwości z deklaracji podatkowych (w zakresie podatku VAT) oraz zeznań podatkowych (w zakresie podatku od osób fizycznych) złożonych w przepisanych terminach przez samego oskarżonego.

Nie może budzić wątpliwości, że w okresie objętym aktem oskarżenia, kiedy to powstały zobowiązania podatkowe (zarówno w zakresie podatku od towarów i usług VAT jak i podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT-36), oskarżony prowadził działalność gospodarczą (co wynika wprost z protokołu jego przesłuchania (k. 27v akt), a

powstały obowiązek podatkowy wiązał się również z obrotem i uzyskiwaniem dochodu w ramach tejże działalności, który winien być przeznaczony na zapłatę należnego fikusowi podatku.

Zgodnie z treścią art. 57 § 1 k.k.s. podatnik, **który uporczywie** nie wpłaca w terminie podatku, podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe. W niniejszej sprawie nie ulegało wątpliwości to, że oskarżony nie wpłacał we wskazanych w zarzutach terminach podatku od towarów i usług i podatku dochodowego od osób fizycznych. Istotą niniejszego postępowania jest zatem rozstrzygnięcie, czy zachowanie oskarżonego nosiło znamiona uporczywości, o której mowa we wskazanym przepisie.

Karalne z art. 57 § 1 k.k.s. jest "uporczywe" niewpłacanie w terminie podatku. Na gruncie prawa karnego powszechnego przy podobnym pojęciu występującym np. przy karalnej niealimentacji (art. 209 k.k.) przyjmuje się, że uporczywość oznacza powtarzające się uchylanie, zabarwione przy tym ujemnie z powodu złej woli sprawcy, zakłada więc wielokrotność zaniechania i to w sytuacji gdy mimo że ma on obiektywnie możliwość wykonania obowiązku, nie dopełnia go, ignorując swój obowiązek (zob. np. M. Szewczyk (w:) Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, t. II, Komentarz do art. 117-277 k.k., red. A. Zoll, Kraków 2006, s. 738-739; R. Góral, Kodeks karny. Praktyczny komentarz wraz z przepisami wprowadzającymi oraz indeksem rzeczowym, Warszawa 1998, s. 282 oraz postanowienie SN z dnia 18 lipca 1996 r., I KZP 15/96, Prok. i Pr. 1996, nr 10, poz. 7, czy wyrok SN z dnia 27 lutego 1996 r., II KRN 200/95, Prok. i Pr. 1996, nr 10, poz. 8).

Jak wskazuje w „**Komentarzu do Kodeksu karnego skarbowego**” T. G. (LEX, 2009) zła wola podatnika polega tu na tym, że gromadzi on środki na same czynności podlegające opodatkowaniu, a nie interesuje się potrzebą ich posiadania także na podatek od tych czynności, ani nie podejmuje prób skorzystania z dopuszczalnych ulg przy czasowym braku środków, np. z rozłożenia podatku na raty czy odroczenia jego płatności. W ocenie Sądu podzielić przy tym należy stanowisko wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27.03.2003r. I KZP 2/03 (opubl. OSNKW 2003/5-6/57), wedle którego podatnik nie może przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych, regulujących terminowo podatki podatników, swoich niepowodzeń gospodarczych, i nie płacić w terminie swych zobowiązań podatkowych, tłumacząc się brakiem środków finansowych na wymagane podatki. Uwzględnić też należy, że prawo podatkowe przewiduje, na wniosek zainteresowanego, złożony z odpowiednim wyprzedzeniem, odraczanie płatności i rozkładanie na raty należności podatkowych, w tym i zaległości podatkowych, gdy ważny interes podatnika za tym przemawia (art. 48 ustawy - Ordynacja podatkowa z 1997 r.). Tym samym podatnik, nie mogąc uregulować w terminie podatku, ma prawne instrumenty dla zmiany terminu jego płatności. Jeżeli uzyska on odroczenie płatności lub rozłożenie podatku na raty, to reguluje go w nowym, ustalonym przez organ podatkowy, terminie. Nie popełnia zatem wówczas wykroczenia określonego w art. 57 §1 k.k.s.

Należy mieć przy tym na uwadze, że w myśl art. 1 § 3 k.k.s. nie popełnia wykroczenia skarbowego ten, komu nie można przypisać winy w czasie czynu. Jednym z warunków przypisania winy sprawcy czynu zabronionego jest wymagalność zachowania zgodnego z prawem, która jest uzależniona od sytuacji motywacyjnej sprawcy. Jej miarą jest to, czego prawo może żądać od danego sprawcy w obliczu bezpośredniego zagrożenia bądź ostrego konfliktu interesów. W przypadku wykroczeń skarbowych zarzuconych w niniejszej sprawie oskarżonemu – przedsiębiorcy, oceniając istnienie i stopień zawinienia sprawcy odwołać się należy do modelu racjonalnego przedsiębiorcy, który w pewnych sytuacjach poniechałby zapłaty podatku jako zachowania gospodarczo bardziej opłacalnego. Nie można bowiem wywodzić, że obowiązek zapłaty podatku ma w każdym przypadku większą wagę od obowiązku racjonalnego prowadzenia działalności gospodarczej.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy uznać należy, że oskarżonemu można przypisać winę w popełnieniu zarzucanych mu czynów.

W pierwszej kolejności należy mieć na uwadze, że oskarżony przez cały okres objęty zarzutami tj. od dnia 02 maja 2014r. do dnia 10 grudnia 2015r. nie podjął żadnych działań mających na celu rozłożenie zobowiązań na raty bądź odroczenie ich płatności czy wreszcie umorzenie zaległości podatkowych, co wynika z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w których jako terminy wymagalności zobowiązań wskazano terminy ustawowe. Gdyby oskarżony

korzystał z możliwości odroczenia lub rozłożenia na raty zobowiązań podatkowych, oczywistym jest, iż terminy spłaty tych zobowiązań zostałyby określone w sposób odmienny. Podkreślenia wymaga przy tym to, że oskarżony w okresie objętym zarzutami osiągał nadal dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, co również wynika jak już wskazano z protokołu jego wyjaśnień, gdzie podał, iż prowadzi działalność gospodarczą, z której osiąga dochód w wysokości ok. 2000 zł netto. Dochody te pozwalały chociażby częściowo zaspokoić zobowiązania oskarżonego z tytułu podatku od towarów i usług oraz zaliczek na podatek dochodowy. Tymczasem jak wynika z akt spraw, oskarżony nie uregulował choćby w części należności wskazanych w a/o. Oskarżony nie podjął żadnej próby wyjaśnień zaistniałego stanu rzeczy.

Powyższe okoliczności przedmiotowej sprawy świadczą w ocenie Sądu o negatywnym nastawieniu w sferze znamion podmiotowych oskarżonego do realizacji obowiązku podatkowego, wyczerpującym znamię uporczywości, o którym mowa w art. 57 § 1 k.k.s.

W realiach niniejszej sprawy przyjąć należało, że oskarżony B. K. (1) mimo świadomości konieczności regulowania podatku dochodowego od osób fizycznych nie wpłacał go w terminie ustawowym za miesiące styczeń- grudzień 2013r., styczeń- grudzień 2014r. oraz w zakresie podatku od towarów i usług VAT za okres styczeń- grudzień 2014r. oraz styczeń- czerwiec 2015r.

W obliczu powyższego Sąd uznał oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów, wyczerpujących znamiona czynów z art. 57 § 1 kks, i za to na podstawie art. 57 § 1 kks w zw. z art. 48 § 1 i 4 kks w zw. z art. 50 § 1 kks wymierzył mu karę grzywny w wysokości 15.000 zł (piętnaście tysięcy złotych).

W tym miejscu należy wskazać, iż w wyniku wyłącznie przeoczenia Sąd nie wyeliminował z kwalifikacji prawnej za wykroczenie opisane w pkt. 3 aktu oskarżenia art. 6 § 2 kks. Wskazać należy, iż znamię art. 57 § 1 kks w postaci „uporczywości” wyklucza możliwość przyjęcia, iż czyn został popełniony w warunkach czynu ciągłego, o jakim mowa w art. 6 § 2 kks.

Należy też mieć na uwadze, że w języku polskim "uporczywy" oznacza także stan "utrzymujący się długo", niekoniecznie powtarzający się (zob. Słownik języka polskiego, red. M. Szymczak, t. III, Warszawa 1989, s. 610). Zatem zarówno powtarzające się, jak i długotrwałe jednorazowe opóźnienie w uregulowaniu podatku (raty, zaliczki) może być potraktowane jako uporczywe niewpłacenie podatku w terminie. Niektórzy autorzy, nie negując, że uporczywość musi oznaczać "dłuższy okres" czy "stan długo się utrzymujący" (zob. np. S. Baniak, Prawo..., s. 229; R. Kubacki, A. Bartosiewicz, Kodeks karny skarbowy..., s. 326), uznają jednak, że art. 57 § 1 nie dotyczy jednorazowego niewpłacenia podatku w terminie. Również w postanowieniu SN z dnia 3 października 2008 r., II KK 176/08, niepubl., przyjęto, że tylko wielokrotne naruszenie obowiązku wpłaty podatku w ustawowym terminie stanowi czyn z art. 57 § 1 oraz że jest on popełniony z chwilą upływu ostatniego terminu wpłaty, objętego opisem czynu, podnosząc, że naganność czynu wiąże się tu z naruszeniem terminu wpłaty, a karalność z uporczywością w tym zakresie.

W obliczu powyższego, niezasadnym jest powołanie art. 6 § 2 kks w kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt. 3 aktu oskarżenia.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę okoliczności łagodzące jak i obciążające co do oskarżonego oraz dyrektywy zawarte w art. 48 § 1 i 4 k.k.s.

Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę przede wszystkim to, że oskarżony nie podejmuje żadnych prób uregulowania zaległości podatkowych i jak wynika z dokumentów złożonych przez oskarżyciela – U. S. w S. – praktycznie od III kwartału 2011 roku nie reguluje należnych podatków, w tym podatku VAT. (tak: zaległości wraz z odsetkami obliczonymi na dzień 7 października 2016r.) Nadto oskarżony był już karany sędownie za wykroczenie skarbowe.

Co prawda, jak wynika z tych wyliczeń, łączna zaległość oskarżonego z tytułu podatków wraz z odsetkami to kwota prawie 1.595,372,70 złotych (k. 85), jednak w tym postępowaniu Sąd rozpatruje jego zaległości w granicach aktu

oskarżenia. Zatem wymierzając karę wobec oskarżonego B. K. (2) Sąd także musiał ją miarkować co do wysokości zaległości podatkowej objętej aktem oskarżenia, która wynosi w zakresie zarzucanych oskarżonemu trzech czynów- kwotę 484.655,00 złotych (czteryście osiemdziesiąt cztery tysiące sześćset pięćdziesiąt pięć złotych)

Zatem w ocenie Sądu orzeczona kara grzywny w wysokości 15.000,00 złotych (piętnaście tysięcy złotych) jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego jak i społecznej szkodliwości czynu mu przypisanego i uwzględnia wszystkie powołane powyżej okoliczności, tak by była karą sprawiedliwą, a jednocześnie spełniała swoje funkcje w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej.

Sąd uznał, że kara grzywny w takim wymiarze będzie wystarczająca, natomiast sam fakt skazania oskarżonego w niniejszym postępowaniu uświadomi mu konieczność przestrzegania terminów płatności należności podatkowych na przyszłość. Należy mieć na uwadze, że jednocześnie ciąży na nim nadal konieczność uiszczenia zaległości podatkowej wraz z odsetkami, jak i innych zobowiązań, na które Sąd zwracał uwagę we wcześniejszych rozważaniach. Sąd pochylił się również nad obecną sytuacją finansową oskarżonego, którego miesięczny dochód- w przełożeniu na kanwę zobowiązań podatkowych jest nieznaczny.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 17 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. nr 49 poz.223 z późn. zm.) zwolnił oskarżonego B. K. (1) z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie. Zwolnienie to jest - w ocenie Sądu - podyktowane aktualną sytuacją zarówno finansową oskarżonego, który przy tak licznych zobowiązaniach podatkowych nie byłby w stanie uiścić kosztów sądowych w jakiegokolwiek części.